

בית משפט השלום ברמלה

18.7.11

ת"א 3220-05 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב

בפני כב' השופט דוד שוהם

התובע

פלוני
ב"כ עו"ד אריאל פרויליך ועו"ד ניסים פרחי

נגד

הנתבעת

המאגר הישראלי לביטוחי רכב
ב"כ עו"ד דביר-לוי**פסק דין**

בפני תביעה בגין נזקים שנגרמו לתובע במהלך תאונת דרכים בה היה מעורב ביום 2.4.03 (להלן: "התאונה").

התאונה הינה תאונת עבודה.

התביעה הוגשה במקורה גם בגין תאונה נוספת שארעה ביום 15.3.05 (להלן: "התאונה השניה").
הצדדים הגיעו להסדר בכל הנוגע לתאונה זאת, ופסק הדין לא ידון בה.

לא קיימת מחלוקת לגבי חבות הנתבעת לפצות את התובע. לפיכך יעסוק פסק הדין בגובה הנזק.

תצהיר התובע:

התובע יליד 16.7.78. החל משנת 2001 ועד למועד התאונה, עבד במשמרות כבקר רשת בחברת ברק תקשורת והשתכר שכר ממוצע של 5,681 ₪.

בעקבות הפגיעה בתאונה, אושרה לתובע חופשת מחלה למשך שבועיים, ממועד התאונה 2.4.03 ועד ליום 17.4.03.

בחודש ספטמבר 2005 החל לעבוד כמיישם מערכות בחברת לביא טיימטק.
המדובר בעבודה הכרוכה בהזנת נתונים למחשב ונסיעות ללקוחות בכל רחבי הארץ.

התובע החל ללמוד בסוף שנת 2003 במכון לרפואה משלימה, והתכוון לעסוק לאחר תום הלימודים במתן עיסויים, בנוסף לעבודתו.

התובע מתאר התקפים חזקים של כאבים בגב, שאינם מאפשרים לו לעבוד, והוא נאלץ להיעדר מהעבודה כתוצאה מהכאבים.

החל מיום 14.10.07 ועד 7.2.08 נאלץ להיעדר מהעבודה עקב כאבי גב.

קיימים לגבי תקופה זאת אשורי מחלה, בהם נאמר שחופשת המחלה ניתנת בעקבות כאבי גב.

בתקופה הסמוכה לתאונה, היה מוגבל בתפקוד, ונזקק לעזרה צמודה ממי שהיתה אז חברתו לחיים והיום הוא נשוי לה.

הכאבים מהם סובל התובע מקרינים לרגל השמאלית. התובע מוגבל בתנועות הגב, מתקשה בהרמה ונשיאה של משאות כבדים, מתקשה להתכופף, מתקשה בישיבה רצופה ובהליכה ממושכת ובפעולות נוספות הכרוכות במאמץ פיזי ובאימוץ הגב. כתוצאה מהתאונה אין באפשרותו לסייע בעבודות הבית והעול נופל על כתפי אשתו.

המוסד לביטוח לאומי (להלן: "המל"ל") הכיר בתאונה כתאונת עבודה ללא תשלום דמי פגיעה. התובע הציג בפני ועדה מטעם המל"ל את חוות דעתו של ד"ר לוינקוף, שמונה כמומחה מטעם בית המשפט (להלן: "המומחה").

הועדה קבעה לתובע נכות זמנית בשיעור של 30% מיום 16.4.03 ועד 17.7.03. נכות בשיעור של 20% מיום 18.7.03 ועד ליום 31.10.03. מאותו מועד נקבעה נכות בשיעור של 0% לצמיתות.

חוות דעת מומחה:

המומחה בדק את טווח התנועות בעמוד השדרה המותני, ומצא טווחים לא מלאים של תנועות עמוד השדרה, למעט תנועת הכיפוף שהיא מלאה.

בדיקת סי.טי של עמוד שדרה מותני, מדגימה בקע דיסק שמאלי L5-S1 עם לחץ על שורש S1 משמאל.

המומחה קבע נכות בשיעור של 10% לפי סעיף 37(7)א לתוספת לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה) תשט"ז – 1956 (להלן: "תקנות המל"ל"). סעיף זה קובע נכות בשיעור של 10% בגין הגבלה קלה בתנועות עמוד השדרה המותני.

המומחה הופנה לתקנה זו מתקנה 37(10)ב לתקנות המל"ל.

סעיף זה קובע: "תסמונת של בקע הדיסקוס: כשקיימות הפרעות: ייקבעו אחוזי הנכות בהתאם להגבלת התנועות, קטע של עמוד השדרה המתאים, או בהתאם לממצא נוירולוגי".

חקירת התובע:

התובע העיד, כי הוא מתקשה לשבת במשך שעות רצופות במשרד, פעמים רבות הוא נאלץ לתת יעוץ בטלפון במשך זמן ארוך ביותר, ומתקשה בכך. התובע תאר כאבים בלתי פוסקים במהלך מרבית שעות היממה. על מנת להתמודד עם הכאב שמלווה אותו, הוא מנסה לעשות מתיחות של הגב ולבצע תרגילים. לעיתים הוא נאלץ לעמוד במהלך העבודה, ולא בכל מצב ניתן לבצע את העבודה בעמידה. התובע תאר דוגמאות בהם תוך כדי ביצוע תנועה חריגה, הוא סובל מכאבים בלתי נסבלים, שמאלצים אותו להעדר מהעבודה למשך מספר ימים עד לשיפור המצב. התובע נמנע מלהרים את ילדיו, על מנת שלא יסבול מהתקף חריג שיגרום לכאב חד שילווה אותו למשך מספר ימים. כאשר התובע מבצע נסיעות עליו לעצור מספר פעמים במהלך הנסיעה. התובע נמנע מביצוע עבודות הבית.

התובע התקשה להתמודד עם הנסיעות הרבות שהיו כרוכות בעבודתו, וביקש לעבור לתפקיד במשרד. בקשתו התקבלה.

כיום עובד התובע כיועץ טכני במוקד שירות לקוחות בחברת לביא מערכות נוכחות. הוא נותן ייעוץ בתחומי מיחשוב, ומינהלה. לעיתים הוא מרגיש שאינו יכול לעבוד יותר עקב הכאבים ונאלץ לחזור הביתה. שכרו עובר לתאונה עמד על כ- 5,000 ₪ נטו. שכרו הנוכחי עומד על כ- 10,000 ₪ נטו. אציין כי בתלושי השכר מחושב המס גם על שווי הרכב שנזקף לטובת התובע, ויש להתעלם ממס זה שכן שווי הרכב אינו נכלל בשכר.

התובע תאר בעדותו את מסלול הכשרתו ברפואה משלימה. התובע למד עיסוי שוודי ודיקור ובמהלך הלימודים נפגע בתאונה. התובע המשיך בלימודיו למרות הפציעה, אולם לא סיים את מסלול השיאצו. לדבריו אינו יכול לעסוק בתחום, שכן הטיפול דורש מאמץ פיזי (עמוד 18 שורה 23). לטענתו יש לפצות אותו גם עבור הפסד זה שנובע באופן ישיר מהתאונה.

חקירת המומחה

לטענת הנתבעת אין לייחס את הנכות בעמוד השדרה לתאונה. הנתבעת הציגה בפני המומחה את האפשרות לפיה הנכות בגב נובעת כתוצאה מהתאונה השנייה. לטענתה, מסקנה זאת מתבקשת מכך שבמהלך השנים 2003, 2004, 2005 לא קיים אישור מחלה עקב פגיעה בעמוד שדרה. בבדיקה אורטופדית שנערכה במועד התאונה לא קיים ממצא ביחס לפגיעה בגב. גם בדיקת מיפוי עצמות שנערכה במאי 2003 נמצאה תקינה.

לטענת הנתבעת, מסקנת המומחה לפיה קיים קשר סיבתי בין התאונה לבין הנכות בעמוד השדרה, מבוססת על תלונה סובייקטיבית של התובע, לפיה הפגיעה בגב הינה כתוצאה מהתאונה.

אינני מקבל טענות אלה. המומחה מפרט ביקורים שנערכו אצל אורטופד בתאריכים 6.4.03, 8.4.03, 30.4.03, שמפרטים כאבי גב תחתון שאינם מאפשרים לתובע לשבת.

ב – 2.11.03 מתלונן התובע על כאבי גב תחתון מאז התאונה, והמומחה מאבחן הגבלה קלה בתנועות.

ב – 13.6.04, 15.7.04 מתבצעים ביקורים נוספים.

קימים אישורים גם ממכון הפיזיותרפיה מיום 6.5.05 שבו מצוינים כאבי גב מאז התאונה.

האישור ממכון הפיזיותרפיה מתיחס לביקור מ – 25.2.05.

על סמך אישור זה מגיע המומחה למסקנה לפיה קיימות תלונות לגבי כאבי הגב, חודש לפני התאונה השניה (עמוד 12 שורה 19 לפרוטוקול המוקלט).

המומחה מגיע למסקנה לפיה יש לייחס את הנכות לתאונה (עמוד 15 שורות 11 – 18 לפרוטוקול המוקלט).

במהלך עדותו העיד המומחה, כי מצא הגבלה ב – 5 מתוך 6 מישורי תנועה. בכל הנוגע לכיפוף, התנועה היא מלאה.

המומחה מציין, שאם מדקדקים על פי החלוקה לטווחי תנועה, הנכות הינה בשיעור של 8.5% (עמוד 19 שורה 20 לפרוטוקול המוקלט).

משמעות הפגיעה כפי שקובע המומחה, שקיימת אפשרות לפיה יסבול התובע מקושי בזמן ישיבה ממושכת.

המומחה מתאר את הפגיעה של התובע, בקע דיסק שלוחץ על שורש שהולך לרגל, כפגיעה שעלולה לגרום להתקפי כאבים בגב התחתון (עמוד 22 שורה 25 לפרוטוקול המוקלט).

מדובר בתהליך שגורם לכך שהדיסק עובר תהליך ניווני בלתי הפיך.

בחקירה החוזרת מדגיש המומחה, שעובר לתאונה אין ממצא ניווני.

המומחה מדגיש, שלאחר מחשבה הגיע למסקנה לפיה יש להעמיד את הנכות במקרה של התובע על 10%. (עמוד 31 שורות 15-19 לפרוטוקול המוקלט).

המומחה אינו מייחס משמעות רבה מדי לפירוט בתעודות הרפואיות השונות שמתייחסות לתעודות המחלה מיום 14.10.07 ועד 7.2.08 בהם לא הודגש שהמדובר בכאבי גב תחתון, כי אם בכאבי גב באופן כללי.

נראה למומחה שהמדובר ברישום מקוצר של הפגיעה, שהיא בגב התחתון, ולא בפגיעה אחרת.

המומחה מייחס את אישורי המחלה לתאונה. (עמוד 36 שורה 8 לפרוטוקול המוקלט).

ההכרעה:

בכל הנוגע לנכות אני מאמץ את הנכות שנקבעה בחוות הדעת בשיעור של 10%. אומנם המומחה העיד, כי אם מדייקים בחישוב טווחי התנועות, הנכות היא בשיעור של 8.5% יחד עם זאת הבהיר, כי ראייה כוללת של הנכות הובילה אותו למסקנה לפיה הנכות היא בשיעור 10%. נכות זאת תואמת את ההגדרה בתקנות המל"ל, הגבלה קלה בתנועות עמוד שדרה מותני. לא נאמר בתקנה כי על כל טווחי התנועות להיות מוגבלים, על מנת לעמוד בדרישות הסעיף. המומחה עשה עלי רושם מקצועי והגון. הוא לא ננעל על חוות דעתו ומוכן היה לשקול אפשרות הפחתה של הנכות, אולם בסופו של דבר היה שלם יותר עם קביעת נכות בשיעור של 10%. אין סיבה לסטות מחוות דעת של מומחה מטעם בית משפט, שביצע את מלאכתו נאמנה.

בכל הנוגע למגבלות התובע, אני סבור שכל הנתונים מובילים לאותה מסקנה. התובע סובל מכאבים במהלך מרבית שעות היממה, אינו יכול לבצע פעולות פיזיות ולו גם קלות, מתקשה בישיבה ארוכה, בנהיגה ארוכה, בעבודה במשך שעות רצופות. מדובר על מגבלה תפקודית שנכון להיום אינה נותנת את אותותיה באופן ישיר על שכרו, אולם עלולה בעתיד להשפיע באופן דרמטי על שכרו.

התאור של התובע ואשתו לגבי השלכות התאונה, והמגבלות מהן הוא סובל עשו עלי רושם מהימן, תאורים אלה עולים בקנה אחד עם קביעת המומחה.

כידוע לכל, תחום ההייטק הוא תחום תובעני, שדורש שעות עבודה מרובות. לא פעם כרוך בנסיעות ארוכות ובטיסות לחו"ל. מי שמוגבל בתנועותיו וסובל מכאבים, שלעיתים גורמים לו להעדר מהעבודה, עלול להפגע באופן ממשי בשכרו, עד כדי אפשרות לפיה יתקשה במציאת עבודה, או יפסיד עבודה שהתחיל בה. הנכות עלולה לצמצם את יכולתו לבצע שעות נוספות ותפגע בהכנסתו.

אין מדובר בהגבלה של מה בכך. ניתן ללמוד עד כמה אפשרות הפגיעה בשכר הינה ממשית מהמקרה של התובע. אילו היה התובע נאלץ להיעדר שבועות ארוכים ממקום עבודה חדש, שאינו מכיר את כישוריו, סביר להניח שהמעסיק לא היה ממשיך להעסיק אותו. לאחר תאור כללי זה אבחן את רכיבי הנזק השונים.

הפסד שכר לעבר

התובע נעדר מעבודתו למשך 17 ימים.

קיים אישור מחלה מיום 6.4.03, ממנו עולה שהתובע סובל מחבלות בידיים סביר להניח שהתובע לא עבד כבר מיום 3.4.03.

כפי שניתן לראות מתלוש המשכורת של חודש 5/03 קוזזו מתקופת החופשה שלו 17 ימים. שווי השכר בתקופה זאת הינו 3,855 ₪ כפי שחישבה בא כח התובע בסעיף 30 לסיכומים.

התובע נעדר מעבודתו כ - 4 חודשים נוספים, בעיקר בתקופה שבין 14.10.07 ועד 7.2.08 כפי שעולה מאישורי מחלה.

שכרו שולם על חשבון ימי החופשה ובחודשים 12/07 ו - 1/08 התובע לא קיבל כל משכורת. ניתן לראות מהסכום המצטבר בתלוש חודש 2/08 שלא קיבל משכורת בחודש 1/08. על פי חישוב שערכה בא כח התובעת בסעיף 28 לסיכומים, מסתכם ההפסד בסך 20,403 ₪.

מחקירת המומחה עולה שניתן, בהסתברות גבוהה, לייחס את ההיעדרות לפגיעה בגב (עמוד 36 שורות 1-8 לפרוטוקול המוקלט).

התובע מבקש לפצות אותו גם בגין הפסד עבור אי יכולת לבצע טיפולים בתחום הרפואה המשלימה אותו למד בעת התאונה, והתכוון לעסוק בו.

ניתן להניח שמי שעובד במהלך שעות רבות בתחום המחשבים, לא פנוי לעבודות נוספות בשעות הערב.

אין מדובר במי שהפסיק את עבודתו כתוצאה מהתאונה, כי אם במי שלמד תחום מסוים וקיווה להשתכר ממנו.

אינני סבור שיש מקום לפיצוי על הפסד הכנסות תיאורטית.

הכנסת התובע בתחום עיסוקו לא נפגעה בפועל.

לפיכך יעמוד הפיצוי בגין ראש נזק זה על 24,258 ₪.

אובדן כושר השתכרות

כפי שקבעתי קודם לכן לפגיעה של התובע השלכה תפקודית. אני סבור ששיעור הפגיעה התפקודית זהה לשיעור הנכות הרפואית. יחד עם זאת, יש להתחשב בעובדה שהתובע ממשיך בינתיים בעבודתו ללא ששכרו נפגע. כמפורט בפרק העובדות, שכרו עלה באופן משמעותי לאחר התאונה.

יחד עם זאת, אם ייאלץ התובע להפסיק את עבודתו, הן מחמת מצבו והן עקב סגירת החברה בה הוא עובד, הוא עלול להתקל בקשיים במציאת מקום עבודה, כאשר ייאלץ לדווח על מצבו הרפואי, ולהתמודד על מקום העבודה מול מועמדים אחרים שאינם סובלים מהבעיות מהן סובל התובע.

אין מדובר בחשש תיאורטי, כי אם במציאות שבה קיימת תחרות קשה על כל מקום עבודה, ובדרישות תובעניות, במיוחד בדרגת שכר גבוהה. לא מן הנמנע שיחלפו חודשים עד שהתובע ימצא מקום עבודה ושכרו עלול להפגע הרבה מעבר למתחייב מנכותו.

בע"א [6601/07](#) סאבר אבו סרחאן ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח' (פורסם במאגרים

המשפטיים). נאמר, שבמקרים בהם אין בידי בית המשפט נתונים אשר יכולים להצביע על אובדן

כושר ההשתכרות הממשי של הניזוק, קמה החזקה ששיעור הפגיעה בכושר ההשתכרות שווה

לשיעור הנכות התפקודית של הניזוק (סעיף 10 לפסק הדין). השיעור של הנכות הרפואית והתפקודית

יהיה לרוב זהה (סעיף 11 לפסק הדין).

בע"א [7008/09](#) ג'אבר עדנאן עבד אל רחים נ' מוסבח עבד אל קאדר ואח' (פורסם במאגרים

המשפטיים) נקבע, כי בשנים האחרונות ועל רקע המגמה הגוברת והולכת להאחדה של הכללים

לפיצויים בגין נזקי גוף, מסתמנת גישה לפיה קיימת מעין חזקה כי שיעור הנכות הרפואית משקף גם

את שיעור הנכות התפקודית, וליתר דיוק משקף את הפסד כושר ההשתכרות. (סעיף 14 לפסק הדין).

בע"א 61/03 אריה חברה לביטוח ישראלית בע"מ נ' אבני (פורסם במאגרים המשפטיים) נאמר כי גובה הנכות הרפואית הינו נתון מרכזי אם לא חותך לקביעת שיעור הפגיעה התפקודית (סעיף 10 לפסק הדין).

הגעתי למסקנה לפיה בנסיבות המפורטות לעיל ועל בסיס הפסיקה, יש לפצות את התובע על בסיס חישוב אקטוארי בשיעור של 75% משיעור הנכות הרפואית.
 $10,000 \times 0.075\% \times 255.57 = 191,677$ ₪.

הפסד פנסיה

כפי שניתן לראות מתלושי השכר, קיימות הפרשות לפנסיה עבור התובע. בכל מקרה על פי צו ההרחבה לביטוח פנסיוני, יש להפריש פנסיה עבור כל עובד. על פי מספר שנות העבודה שנתרו לתובע, יצבור התובע פנסיה בשיעור של 70%.
 הפסד הפנסיה של התובע הוא:
 $10,000 \times 0.075 \times 0.7 \times 129.04 \times 0.366 = 24,795$

מסכום זה יש לנכות את חלקו של העובד בצבירת הפנסיה.
 $10,000 \times 0.075 \times 0.05 \times 255.57 = 9,583$
 הפסד הפנסיה הינו 15,212 ₪.

עזרת הזולת לעבר ולעתיד

כפי שתארתי קודם לכן מוגבל התובע בעבודות הבית. התובע נעדר מעבודתו במשך 4.5 חודשים. יחד עם זאת ההעדרות מהעבודה, לא מלמדת על צורך להעזר באשתו באופן חריג במהלך תקופה זאת. יש להתחשב בכך שהתובע עובד מרבית שעות היום, כך שבאופן טבעי אפשרותו לסייע במלאכות הבית פחותה. אני מעריך את הפיצוי בגין ראש נזק זה בסכום של 15,000 ₪.

הוצאות רפואיות ונסיעות בעבר ובעתיד

על פי האמור בתצהירו של התובע, נגרמו לתובע הוצאות עבור טיפולים רפואיים, טיפולי פיזיותרפיה, בדיקות ותרופות משככות כאבים, נסיעות והוצאות נלוות. התובע לא שמר קבלות.

מבוקש לפסוק סכום של 2,000 ₪.
 מדובר בסכום סביר ועל הנתבע לשאת בו.

מבוקש לפסוק בגין נסיעות בעתיד סכום של 30,000 ₪ על בסיס הטענה לפיה ייאלץ התובע להשתמש ברכבו במקום ללכת ברגל או לנסוע באוטובוס. אינני מקבל טענה זאת. התובע מחזיק ברכב ונוהג בו. התובע יכול ללכת למרחקים קצרים. לא השתכנעתי שהפגיעה תגרום להגדלת הוצאות הנסיעה בעתיד.

ניכוי רעיוני

התובע לא קיבל פיצוי כלשהו מהמוסד לביטוח לאומי (להלן: "המל"ל") למרות שהמדובר בתאונת עבודה.

התובע פנה למל"ל רק בחודש 12/06, 3.5 שנים לאחר התאונה. לא נקבעה לו נכות לצמיתות אולם נקבעו לו נכויות זמניות כמפורט בתצהיר התובע.

התובע לא ערער על קביעת המל"ל.

כפי שנקבע בע"א 727/87 [יצחק שור ואח' נ' דניאל בן הרוש פ"ד מ"ד](#) (3) 142 אין דורשים מהנפגע שיתדיין בערכאות עם המל"ל, כתנאי לכך שהתנהגותו תחשב כסבירה. (סעיף 9 לפסק הדין)

ראו גם ע"א 92/87 [סיגלית דן נ' יעקב חודדה פ"ד מ"ה](#) (2) 604, 610.

על פי מה שנקבע בע"א 1617/06 [מנורה חב' לביטוח בע"מ ואח' נ' אור ציון סעדה](#) (פורסם במאגרים המשפטיים) יש לנכות מהפיצויים המגיעים לניזוק את סכום הגמלאות שהיה זכאי לקבל מהמל"ל אילו מימש את זכותו. (סעיף 11 לפסק הדין). יש לראות פסק דין זה על רקע העובדה שבמקרה זה נהג התובע ברכב של המעביד. שונים הם פני הדברים כאשר תביעת הניזוק הינה כלפי צד שלישי שאיננו מעביד שלו.

על תביעה מעין זו אומר כב' השופט אליעזר ריבלין בספרו "תאונת הדרכים סדרי דין וחישוב הפיצויים" מהדורה שלישית עמוד 693 כי במקרה שהניזוק לא קיבל לידי גמלאות מן המל"ל וגם לא יקבלן בעתיד אין מקום לביצוע ניכוי רעיוני מסכום התביעה.

בע"א 8673/02 [דניאל פורמן ואח' נ' רפאל גיל ואח'](#) נקבע כי סעיף 82 [לפקודת הנזיקין](#) איננו חל כאשר המזיק אינו מעביד.

בע"א 728/80 [נפתלי גולדברגר נ' דניאל בסה ואח' פ"ד ל"ז](#) (3) 109, 113 נקבע כי מזיק צד שלישי זכאי שסכום הגמלאות ינוכה מהפיצוי שנפסק נגדו והנימוק שביסוד הלכה זו אינו חובת הקטנת הנזק אלא חובת ההחזרה למל"ל הזכאי לתבוע את המזיק בתביעת שיבוב.

ראה בענין זה גם [ת"א \(ראשל"צ\) 1538/04](#) קפלן גיא נ' הפול חב' לביטוח בע"מ (פורסם במאגרים המשפטיים).

ראה [ת"א \(ראשל"צ\) 920/07](#) ענבי נטעלי נ' המגן חברה לביטוח בע"מ ואח' (פורסם במאגרים המשפטיים).

במקרה שבפני, לאור חלוף הזמן מאז התאונה ולאור העובדה שהמל"ל לא שילם לתובע סכום כלשהו ואף לא עתיד לשלם לו, לא צפוי המזיק לתביעת שיבוב ולכן אין מקום להפחית מסכום הפיצוי את הניכוי הרעיוני.

סוף דבר:

הנתבעת תשלם לתובע את הסכומים הבאים:

הפסד שכר לעבר	24,258 ₪.
אבדן כושר השתכרות	191,677 ₪.
הפסד פנסיה	15,212 ₪.
עזרת הזולת לעבר ולעתיד	15,000 ₪.
הוצאות רפואיות ונסיעות	2,000 ₪.
כאב וסבל	22,330 ₪.
סך הכל	270,477 ₪.

לסכום זה יש להוסיף הוצאות משפט ובנוסף לכך שכ"ט עו"ד בסך של 40,787 ₪. הוצאות המשפט כוללות אגרה בסך 607 ₪ ותשלום עבור הקלטה בסך 871 ₪.

פסק הדין מותר לפרסום ללא שם התובע על מנת לא לפגוע בצנעת הפרט שלו.

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשע"א, 18 יולי 2011, בהעדר הצדדים.